

Szerkesztőség:

1-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai, valamint a felszámolásokról küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN, VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér sorra 1 korona.

A győzelem napja.

Abony, 1905. jan. 26.

Az abonyi választókerület szavazati joggal bíró függetlenségi 48-as polgárai f. hó 26-án d. e. fél 9 órakor Gulner Gyula nyugalmazott m. kir. államtitkár t. e. g. y. h. a. n. g. u. l. a. g. országgyűlési képviselőjükké választották. A történelmi tény ez.

A választást megelőző és kísérő epizódok azonban sokkal magasabbak, sem hogy azok fölött egyszerű rapszodikus, odavetett vonásokkal napirendre térhetnénk. Mert Abony és a választókerület többi községek hazafias felbuzdulása még egyszer sem nyilvánult oly hatalmas arányokban, mint éppen a jelen választás alkalmával. Még egyetlen-egy esetet se tudunk arra, hogy a választókerület, a függetlenségi 48-as csmék iránt oly rajongó szeretettel tömörült volna a békésen harcolók soraiban, mint éppen most.

Nem lévén politikai lap, nem keressük, nem firtatjuk a felidéző okokat; de arra — még ha politikai lap volnánk is — nincs szükség, mert hiszen azokkal mindannyiunk tisztában van. Sőt azt is tudjuk, hogy e választókerület polgársága a multban inkább a függetlenségi 48-as elvekért lelkesült, csak a politikai viszonyok alakulásának kellett

bekövetkeznie, hogy a feltékenyen őrzött függetlenségi 48-as elveket hirdető zászlókat elővegyék s magasan lobogtassák. Nem a reakció szelleme bontotta ki e zászlókat, hanem a kedvező alkalom. És e kedvező alkalommal fellángolt a szivekben a hazaszeretet tüze, átmelegítvén a választó polgárok minden idegzetét, vitte győzelemre a honfíú és honleányi vérrel, könyekkel megszentelt zászlót a rég várt győzelemre.

Fényes helyet foglal el választásaink annaleseiben ez a tény, a győzelem napja. Nem mintha ellenfél bukott volna az elvek harcában, hanem a békeség és nyugalom megmentetett az egyhangú választás megtörténtével.

És ezen egyhangú és tiszta választásról szóló megbízó levél egy olyan férfiúnak adatott át, aki hosszú politikai működésével, hazafiasságával reászolgált s aki szeretettől körül ölelt egyéniségével már hosszú idő óta a választópolgárok szívében lakozik, azoknak a szívében, akik nem tudtak megválni szeretett volt képviselőjüktől még akkor sem, amikor hajlott korára való hivatkozással, mandátumot elfogadni, képviselőiséget elvállalni, nem volt hajlandó. De a választópolgárok hűségese ragaszkodása meggyőzte őt, kezébe vette a neki átnyújtott függetlenségi 48-as zászlót és a mandátu-

mot, hogy a hasonló eszmékért küzdő nemzet nagyjaival együtt vivja meg azt a szent harcot, mely a „szabadság, egyenlőség és testvériség“ jelszavak nevében, a haza boldogulásáért folyik.

Hogy minő lesz a harc kiemetele: nem tudjuk. De azt kívánjuk, hogy szeressen minket a magyarok Istene, adjon bölcsességet e nemzetet vezérlő férfiaknak, hogy békés egyetértéssel kormányozván ez országot, boldogan „éljen a nemzet, éljen a hon!“ még sok ezredévekig!

Allois.

Egy új intézmény.

Az abonyi általános temetkezési egyesület — mint már jeleztük — jövő vasárnap délután tartja végleges alakuló közgyűlését, mint hogy az alapszabályok szerint meg kívántató 600 tag bejegyzetett.

Az egyesület alaptőkéje ez idő szerint 837 korona, takarékpénztárba helyezve, mely összegfényesen bizonyítja az eddigi kezelés és vezetés tisztaságát, czélszerűségét, realitását.

Ez már nem csokulhat semmi körülmények között, hanem az újabb belépésekkel csak nőhet, úgy a tagok érdekeinek biztosítására, mint ama kilátás megvalósítására, hogy rövid időn belül az esetenként kifizetendő összeg fel fog emelkedni.

Az egyesület ugyanis megalakulása után azonnal minden eihalozott tagja után fizet 100 koronát, még a 700 tag létszámot elnem éri. 700 taggal fizet 110 kor. 800 taggal 120 kor. 900 taggal 130 kor. 1000 taggal 140 kor. 1100 taggal 150 kor. és 1200 taggal 160 koronát.

TÁRCZA.

Az anyai becsület.

Az „Abony“ eredeti tárczája.
 Irta: Őszi Rózsa.

Kis rozoga ház kidült-bedült kapujában áll egy fiatal özvegy nő. Alakja csak néhány hónappal is amazonias termet volt, most azonban a formás idomoknak romjai láthatók rajta csupán; de a megmaradt vonások arra engednek következtetni, hogy jobb sorsban hódító szépség lehetett. — Arczán a kétségbeesésnek jelei tükröződnek vissza; könnyelábadt lenvirágkék szemei tetovázva keresnek valakit a nyüzsgő emberáradatban. — Mindhiába! — Akit ő keres nincs azok között, egy sincs olyan, mint az ő feledhetetlen jó ura volt. — Tanakodik magában, merre menjen, mit tegyen? — A csipős hideg szél megborzongatja tagjait; már indulni készül, midőn megszólal a templomba hívó harang mélabús hangja, mintha mondaná: „Jer ide! Jer, jer . . . !“

Megérti a harang hívó szavát. Egyenesen a templomba megy s ott egyik félreeső oltár előtt térdre roskadva elzokogja szíve fájdalmát.

„Óh, nagy Isten! segíts meg engem gyászos özvegységemben s édes gyermekeimet, nélkülözésteljes árvaságukban. Óh, irgalom Atyja, add meg mindennapi kenyerünket!“ — Könnyei egyre perregnek le az oltárlépcsőjére, melyek azon jéggé

fagyva eszébe juttatják a tél zordonságát, melynek ő és gyermekei áldozatul eshetnek, ha valahonnan nem jön segítség. Elmélyedve lelkiismereti előtt látja a füttellen kis szobát, az egyetlen szalmás ágyban két kis borzas gyermeket összebújva, amint sóvárgó tekintetüket az ajtóra szegzik, várják élelemmel megrakodva visszatérni édes anyjukat, mint az éhes madárfiak az anyamadarat. Végig gondolja szegény jó urának hosszas betegségét, halálát s azt a kinteljes három hónapot, amely azt is fölemésztette, amit az őt ért nagy csapás megkímélt. — Eladogatta már a bútorokat, még menyasszonyi fehér szoknyáját is, csak a menyasszonyi koszorú függ még a szegen, az is befüstölve, mint egykori boldogságának ma már ijesztő maradványa. Az egyetlen-egy széklet, mit megtartott, tegnap este tüzelte fel, amellet sütötte meg pogácsának az utolsó marék lisztet.

Meggörnyedve a lépcsőig szövi tovább szomorú gondolatait.

Nyomorúságának ő nem oka. Reggelenként elindult munkát keresni; összejárta a város-negyedet s estére összetörve, reményvesztve, sokszor kétségbeesetten tért haza siró gyermekeihez. Ma is elakart indulni kenyeret keresni; de hol kezdje? Tegnap este már megették az utolsó falatot. Kolduljon, — ő? a fiatal, virágában levő asszony?! Rágondolni is borzasztó! Irgalom Atyja ne hagyj el és ments meg a kisértéstől!

Elvégezte fohászát, panaszát a nő, elvégezte a pap is a gyászmisét. Mindenki siet haza, vagy dolgára a templomból. Ő utolsónak marad. A koldúsok után végre ő is átlépi a templom küszö-

bét; imbolygó léptekkel egy járattan kis közön hazafelé tart. Nyomában egy gazdagon öltözött úr követi. Leánykorában ismerte e nőt, nálla szolgált, igen szép teremtés volt. Makranczos volt, arra emlékszik s bármivel édesgette, semmire se tudott vele menni. A gyász, a csapás most talán megtörte, nem lesz nehéz hálóba keríteni, így vélekedék magában az úr s bemegy utána az udvarra. „Hallja maga! Alljon meg csak! Mi baja van magának? Nem ismer?“ — Mikor e hangokat hallotta a szegény nő, éppen azon tündökött, nem-e jobb volna neki is s az ő éhező gyermekeinek is nem lenni, kimulni az árnyékvilágból? A nangkra visszafordul s mellette látja egykori gazdáját, aki most szintén özvegy. — Bizalmasan feltárja neki helyzetét, gondolván szánalmat kelt magáiránt s nyújt valami segédelmet elhagyatottságában. Elmondja, hogy munkát nem kap, koldulni szégyel s már arra gondolt, hogy magát és gyermekeit elemészti.

„Mit akar maga?! Meghalni? Nincs kenyerre? Kidobják a lakásból? — Adok en kenyeret, még pedig fehéret; lakást is, még pedig fényeset. E szót: „szükség“ nem fogja ismeri; bőség, pompa veszi körül, ha — maga is ad nekem valamit. Tudja mit? — Önmagát!“

Az asszony könnytől tündöklő kék szemével reabámul. — „Mit mond az úr? Nem értem!“ — És az úr tovább magyaráz. „Nincs abban semmi különös, amit mondtam. Teszi azt más nő is, akárhány. Gondolja meg, nem-e lesz jobb élni így, mint éhen halni?“

Ezeket hallva, az özvegy nő végigborzong

1200-nál több tagja az egyletnek nem lehet. Az ezután jelentkezők csak egy-egy elhalálozott vagy kilépett tag helyébe vétetnek föl, a jelentkezés sorrendje szerint.

A közönségnek érdekében van tehát, hogy addig jelentkezzenek, míg az 1200 tag létszám el nem érik, mert azután az új tagok temetési járuléka, ha még 20 tagilletéket be nem fizettek, 50 koronát, 40 tagilleték után 80 koronát tesz ki, s csak azután következhet esetben részesül teljes járandóságban, vagyis 160 koronában. —

Az egylet tagjai részére költsönt is nyújt betáblázásra, a mi szintén előnyére szolgál kivált az oly tagoknak, akik kisebb birtokokra, kisebb, gyors kölesönhöz óhajtanak jutni.

Ily kölesönökben részesülhetnek nehéz betegségben lévő szegény sorsú tagok is, 50 koronáig. Ezekből látható, hogy az egylet nagy mértékben kívánja a szegényebb sorsú lakosság anyagi érdekeit szolgálni, hogy tagjai semmi körülmények között sem nélkülözzék azt a segédelmet, melyet egymás támogatására filléreikből össze raknak s a mely ép akkor vehető igénybe, a mikor a sors csapása legnehezebben viselhető és arra legkevésbé vagyunk anyagilag elkészülve.

Ajánljuk ezt az új, humánus intézményt olvasóink s a nagy közönség szíves jó indulatába, pártolásába, a melynek nincs más célja, mint elűzni a nehéz gondokat kedveseink koporsójától, hogy szívünkben csupán a kegyeletes érzéseknek adhasunk helyet.

T.

A városok közterhei.

Hála Istennek túl vagyunk az országos izgalmon, a szavak tengerén, a szónoklatok dagályán, a hazabeszélések özönén, a képtelen ígéretek soha el nem érhető földjén, — most már a korteskedésnek, az üres politizálásnak minden gyanuja nélkül beszélhetünk arról az általános érdekű kérdéstről, melyet Tisza István gróf vetett föl: a városok közterheiről.

Némely város csak papiros szerint város. Városnak mondják papiron ezimtarak és kalendáriumok. De városi életet nem él. Nem hogy hiányozna, de nincs is meg semmi intézménye, amely városi jellegét megadná. Az hogy közigazgatásának élén polgármesteri ügykörrel fölruházott vezető tisztviselő áll, — az még nem adhat városi jelleget egy városnak sem. Városi jellegét intézményei, fejlett kulturája, virágzó ipara és kereskedelme, góczpontra törekvése, ebben egészséges politikája biztosítja. Ami legtöbb városunk csonka és béna. Közigazgatása nincs kiépítve. Városi képviselőtestületeinek nagyszervezete utat nyit a demagógiának, vagy legalább is a szűk látkörnek. Ismerünk

minden izében. — Lába gyökeret ver. Agya zúg. Szíve összeszorul és heves zokogásban térdre esik. „Irgalom Istene, te hallottad, mit mondott nekem ez az úr. — Én szerelmem, ő kenyeret! — Ilyen eszeret! — Óh, hogy is hallgattam végig?!“

A nő rohan a kenyhába, utánna lépdél az ur s egyre unszolja ajánlatának elfogadására. A gyermekek észreveszik anyjuk jöttét, kiszóll a nagyobbik: „Anyám! édes jó anyám, adjon egy kis kenyeret, jaj de éhes vagyok!“

Szegény asszony! Adna, de nincs. Mit tegyen? Honnan vegyen egy darabot, egy darabkát is. Megszóllal benne egy hang: „ez az úr adna!“ „Anyám! drága édes anyám, jaj, de éhes vagyok!“ — fölsír a másik gyermek.

Átjárja anyai szívét a mélységes fájdalom. Megzaklatott agyában e kérdés támad: „éhhall, vagy gyalázat?“

Az előbbi választotta s utat mutatott az urnak.

Irtózatosa tusa támad a szerencsétlen nő lelkében. Mit tegyen? Beleszédül a lelke az elmúlás gondolatába s agyához kap, hevesen belemarkol dús aranyszőke hajába úgy, hogy a hajlók csak úgy repülnek szét belőle, mire két gyönyörű vastag hajfonat gördül le vállain egész a térdéig.

Nyílik az ajtó. Kis batyúval kezében, egy idegen nő lép be azon. Megáll a konyha közepén s ámulva jegyzi meg: „jaj be szép haja van! Ilyen még az én batyúmban sincs.“

„Hát kicsoda ön?“ kérdé az özvegy.
„Én hajjal kereskedem. Árulok és veszek“ — volt a rövid válasz.

Mint villám czikázik át a szegény özvegy agyán a gyors elhatározás.

sok várost, amely éppen a miatt nem haladhat, mert városi szervezete szerint kétszáz tagu képviselőtestülettel irányozza a közügyeket és összehozódott a falusi fölfogás, a haladás ellen való gyűlölet, a maradiság és minden üdvös alkotás ellen a kerékkötés.

Ezzel szemben van falu, melyben husz ember falusi kupaktanácsból álló testület irányít és kormányoz. A faluban egészséges szellem, mondjuk városi szellem van mely haladásra inspirálja a lelkeket. Ez a városi szellem elsősorban jól megválasztja, kiket küld a képviselőtestületbe s ott aztán minden egészséges, szép terv számíthat lelkes fogadtatásra. Nincs kerékkötő, nincs maradiság, nincs obstrukció és nincsenek Böresök Gergelyek, a makói bösz interpelláló eszmadia, ki évekig réme volt a makói városias szellemnek s arról nevezetes, hogy 30—40 interpellációnál kevesebbel sohasem érte be, ha nagyon elemében volt.

Azért abban a faluban városi intézmények vannak, amott pedig falu van és lesz mindaddig, a míg kerékkötő városi közigazgatási szervezetén gyökeresen nem segítenek.

Am nemcsak azért nem tud kialakulni egy város intézményeiben, mert magistratusának, képviselőtestületének hiányozna hozzá az érzése, hanem — és a legtöbb helyen az — hogy a város roskadozik a városi közteher alatt. Azért van, hogy például Szolnokon 94, Mezőtúron 104 % községi pótdadót fizetnek és 50 % községi adónál nincs kevesebb egy törvényhatósági városban sem, egy rendezett tanácsú városban sem. A városi pótdadókkal javarészt olyanok vannak megterhelve, melyek e mellett horribilis ármentesítési adót viselnek, e mellett tetemes egyházi és iskolai teher alatt nyögnek. Váltig hangoztatják itt, hogy a városi közjövödelmeket kell fokozni. De pangó ipari és termelési viszonyaink között melyik város építsen malmot, tégláégetőt, alakítson városi takarékpénztárat, a melyik nehézkes közigazgatási szervezetünkben oly ellenőrzési apparátus és oly hivatalnok-sereg alkalmazását teszük szükségessé, hogy elvész a haszon és megsemmisül. E mellett a városi közvagyon ipari vállalkozások kockázatait nem vállalhatja. Számba jön az is, hogy ha köztekintetek miatt a szövetkezeteket uzurpáljuk, ha a városok közjövödelmeik gyarapítása végett ipari vállalkozásokat kezdenek: miből éljen meg az ipar és kereskedelem és miből fizessen adót.

A városoknak momentán szükségük, hogy közterheik egy részét az állam vegye át. A városi köztehernek tetemes része a rendészet és közbiztonság fentartására fordított összeg: ezt ha az állam leveszi a városok válláról, akkor a városi közadók terhe megenyhül s talán nem lesz oly apatikus közöny a városi közintézmények iránt s nem lesznek a kedélyek minden ellen hangolva, a mi pénzkérdés, de amely szükséges.

„Mit ad az enyémért?“

„Tíz koronát!“

„Készítse az ollót és a pénzt!“

Mint fut be gyermekeihez, mint öleli, csókolja őket; oda sűjja nekik édes boldogsággal: „Hallgassatok drága kincseim; mindjárt lesz kenyérke, küldi az Istenke. Össze kezeckéiteket, így ni; térdre drága anygalkáim, imádkozzunk szépen.“ — Elhangzott az ima. — Csattan az olló. Csörög a pénz.

A hajkereskedő bámulja a kezében levő szép aranyfonatokat s számíthat: „6... 8... 10 fonat lesz belőle, az... 30... 40... 50 korona.“

Mintha szellő érintené arcát, úgy érzi, hogy a nyitott ajtón az ő édes párjának megdicsőült lelke surrant volna be és az esőkolná homlokát, arcát, kezét, megmaradt arany haját.

Másnap egy szolga az özvegy nőnek következő tartalmú levelet hozott: „Tisztelt asszonyom! Boesásson meg tegnapi viseletemért. Az ön állhatatossága arra indított, hogy családját és önt, míg férjhez nem megy, állandó segélyben részesítek. Amiért viszonzásul csak annyit kívánok, hogy ezután is oly derék nő legyen, mint eddig volt. A segélyező kilétét, kérem mindenkorig titokban tartani.“

Kelt stb. Urréti B.

Áttörhetlen paizsa a léleknek a szeretetet és a hit.

A haladás iránt való egészséges érzéknek kétségtelenül helyet kell kapnia képviselőtestületünkben, mert nem szabad a falu színvonalán lenni azoknak, melyek a városi fejlődés minden föltételévé bírnak.

Vidékünk magyarsága.

Vidékünk magyarsága! Diógenes bizonyosan felül a sírjában, s a kován, meg a taplón lüzet esihoi ki, aztán meggyújtja a lámpáját, s elindul keresni a mi vidékünk magyarságát. Év ezredekkel ezelőtt nem talált embert, már tudniillik olyan embert, a milyent ő keresett; — kérdés talál-e majd most vidékünkön magyarságot?

Találni fog, de — igen keveset!

Mert ámbátor elegen vagyunk, akik magyarul beszélünk, de hát magyarok vagyunk-e igazán? Magyar-e a szívünk, magyar-e a lelkünk!? Az isteni magyar, ha valami jót akar enni, mit eszik? Bécsi szeletet. Ha virágos kedve támad mit tánczol? Talán az ősi csárdást, a fenséges palotást? Nem! — A bécsi keringőt!

Ha pirósító kell, — még az is bécsi pirósító, bécsi patikából!

De mind ez nem olyan veszélyes! Hanem honnan hozatjuk árúinkat, honnét vásárolunk, hova utazunk mulatni, hova megyünk elverni a pénzünket? Bécsbe! — az „isteni Bécsbe“ Valóságos „Bécs imádat“ van, sajnos, nálunk kifejlődve? Pozsony semmi, Budapest süvizk! — hanem Bécs, az isteni Bécs! — az csak a valami!

Csallóköz határozottan Bécs felé gravitál, a bécsi belépő hódítóbb. Hát Bécsből hozatjuk. Bécsből a hol Lueger szidja a magyart, meg a zsidót. De mit törődünk mi ezzel? Ha hebelbolondultunk Bécsbe, hát megyünk fejje! a falnak.

Aztán hirdessük, üvölsük, óbégassuk, hogy: „Pártoljuk a honi ipart!“ Egyfelül frázisokkal vagyunk tele, majd kipattan a pulzusunk a hazafiságtól, de azért Bécs rakja zsebre pénzünköt. Bécs szid bennünket és mi mégis aranynyal fizetünk neki. Bécs persze a markába nevet. És jogosan!

No dehát azt mondják erre az okosok: hisz még nincs magyar ipar, kénytelenek vagyunk külföldre menni! Nincs magyar ipar? Én nem tudom, csak azt tudom, hogy amíg mi Bécsbe járogatunk, addig nem is lesz soha!

Szegény magyar ipar!

Te pedig jó öreg Diógenes oltsd el mécsedet; ne keress itt nálunk magyarságot! Igen keveset találsz itt, aki igazán magyar, aki a magyar érdekeket a szíven hordja; — igen keveset: olyan keveset, hogy kár a mécsedet égetni!

Hanem ha sok magyart akarsz látni, aztán sok sok magyar pénzt, amire a szegény magyar véres verejtéke száradt, — akkor menj Bécsbe, ott találsz eleget!

De a mécsedet ne gyujtsd meg, amugy is megtalálod, amit keresel.

Magyarok! — legyünk — igazán magyarok!

Pártoljuk ami a mienk, ami a honi, ne járjunk Bécsbe, ne menjünk idegenbe.

Nem elszorító-e, mikor ilyen beszédet hall az ember: „Láttam Pestet is, hát az igaz, hogy az is szép, de Bécs, az egészen más, ott más az élet, más a levegő, más a szórakozás!“ Sajnos, hogy ilyen beszédet uton utféten hall az ember a mi kedves vidékünkön. Majd minden faluban talál az ember egy-egy Bécsét imádó családot, aki rajong Bécsért, aki imádja, isteniti Bécsét, s ezzel lenézi, kicsinyli ami a mienk, ami magyar.

Azonban akinek nem köpönyege, ne vegye magára. Tisztelet a kivételnek.

Bárcsak sok sok ilyen kivétel lenne!

MI UJSÁG?

— **A polgári iskolák szakfelügyelete.** A kultuszminiszter a tanfelügyelőkhöz körrendeletet intézett, a melylyel életbe léptette a polgári iskolák szakfelügyeletét. A polgári iskolák szakfelügyeletével a miniszter 14 szakfőnököt bízott meg. A reformintézkedés nemzetgazdasági érdeket is szolgál, mert a rendelethez csatolt utasítás kötelességévé teszi az iskolalátogatóknak, hogy gondjuk legyen arra, hogy a felszerelés és a tanulók iskolaszerei magyar ipartermékek legyenek.

— **Farsang.** A magyar orsz. építőmunkás országos szövetségének abonyi csoportja 1905. év február hó 5-én, az egylet helyiségében (Hegedűs Vilmos vendéglőjében) az egylet könyvtára javára álarozos-bált rendez. Belépti-díj: személyenként 1 korona, családtagok 3 személyre 2 korona 40 fillér. Kezdeté este fél 8 órakor.

— **Adomány.** Az „Abonyi Lajos” szobor alap javára özv. Farkas Lászlóné úrnő N. Körszől újabb adományul 20 koronát küldött. Ez összeg átvételét köszönettel elismerem.

Véli Mlksa.

— **Népmozgalmi adatok.** Városunk területén a mai napig 50 születési eset történt, és pedig 40 fiú, 10 leány, 42 róm. kath. 6 ev. ref. 2 izraelita. — Házasság kötött 13; rkath. völegény róm. kath. menyasszonnyal 9. ref. völegény ref. menyasszonnyal 2. rkath. völegény ref. menyasszonnyal 1. ref. völegény róm. kath. menyasszonnyal 1. Megjegyzés 1 esetben jött létre a rkath. menyasszony vallása javára. — Elhalt 40 egyén 24 fiú 14 nőnemű; rkath. 36. ref. 2 izr. 2.

— **Új piacbérlet.** Folyó év és hó 19-én megtartott árverésen a vásár és piac helypénzszedési joga 5500 koronáért a régibb bérletnek, Németi Dánielnak adatott ki, aki 1-étől kezdődőleg lép jogaiba.

— **?** Ez a kérdőjel azt jelenti, hogy nem tudjuk elképzelni, mi a célja az előjárásnak a régi anyakönyvi hivatal helyiségével. A közgyűlés elhatározta, hogy ez a helység bérbeadandó; rá is fér a városra az a jövedelem, azonban az előjárás mintha arra igyekeznék, hogy valahogy ki ne vegye valaki. Nem állunk senki szolgálatában, nem akarunk senkinek előnyére beszélni, de 800 koronára megszabni két szoba és két kamra évi bérösszegét és semmiféle átalakítást nem csinálni a localitáson, azt a bérletre bízni, azonban félévi felmondást kikötni, az már még sem quadrálhat azzal a szándékkal, hogy azt a localitást értékesíthessük. Van a városnak elég anyaga, hogy azt az egész épületet csekély költséggel úgy átalakítsa, hogy az bárki által bérbevehető legyen s ne heverjen ott haszontalanul. Csak hogy ehhez persze komoly szándék kell. Igazán furcsa, hogy ha kiadásokról van szó, a készség azonnal meg van, ha pedig jövedelmet kell létesíteni, az már szörnyen nehezen megy, száz meg száz akadály merül föl. Érti az ördög.

— **Tanítók a tuberkolózis ellen.** Már közöltük a József főherceg Szanatorium Egyesületnek hazafias fölhívását melyet a városunk és vármegyénk tanítóitól intézett. Az a körülmény, hogy a tüdőbetegség főként az iskola porában képviselő szent hivatásában a magyar tanítóságot támadja meg és igen sok áldozata van. Ez indította a valóban emberszeretettel és oly buzgalommal vezetett József főherceg egyesületet, hogy valamennyi építendő szanatoriumában ágyalaptást létesítsen a magyar tanítóságnak, mely viszont a tanítóságnak az alapgyűjtésében lelkes tevékenységére méltán számíthat.

— **Árpádhon.** Árpádhon túl van a tengeren. Amerikában, ahol egy millió magyar ember él nagy, idegen néptengerek között, melyek elnyeléssel fenyegetik őket s bennünket, kiktől nekik el kellett szakadniuk, hogy élni tudjanak. Az Unio Louisiana államában tíz-tizenkét évvel ezelőtt magyar farmer-telep támadt, melyet Árpádhonnak kereszteltek el. Kálvinista magyarok élnek a telepen s most meglátogatta őket Csutoros Elek clevelandi református magyar pap. Már több mint tíz éve nem látogatta meg őket lelkipásztor s Csutorosnak tíz éves gyermekeket kellett megkeresztelnie. Az Uniónak egészen déli részén rejtőző kis magyar fészek nagyon egészséges, pompás éghajlatú, termékeny hely. A magyar telepek száma egyre nő, habár a föld ára magas. Most ott májusvégi időjárás van. A kálvinista magyarok, kik között Teesó, Körössy, Séra, Betteky, Gyuricsán, Fazekas, Zboray, Szabó, Csicséri stb. nevek vannak, nagy szeretettel fogadták a clevelandi lelkész

s nagy a vágyuk, hogy ezen, a talán legtávolibb, nagyon érdekes életű magyar szigeten, magyar lelkipásztor éljen velük.

— **A banquet.** Igazán lelkes hangulat uralkodott azon a banquetten, melyet Abony közönség intelligenciája, a vidékbeli előkelőségekkel együtt csütörtökön délben rendeztek a Casinóban. A hosszú asztalt mintegy hatvanan ülték körül, vegyesen, függetlenségi és kormánypártiak, de egyforma szeretetteljes érzettel az új képviselő iránt. Az első felköszöntőt Ney Géza szolgabírónk mondotta, a tölle megszokott ékes szavakkal tolmácsolván a kerület polgárságának örömet a szép, példás választás fölött s azért, hogy őt újból sikerült a kerület képviselőjéül megnyerni. Aztán Gulner Gyula képviselő emelkedett szólásra, nagy hatást keltve azon kijelentésével, hogy úgy látja, hogy őt szeretik itt a kerületben és ez meg kétszeresíti erejét a haza javára való munkálkodásban. Lángos Kálmán a kerület választó polgárait és a képviselőre üritett poharat, mint akik méltók egymásra. Ft. Léway apát Lángos Kálmánra, mint aki méltó mind a kettőre. Egyszer csak felállott Gulner képviselő s rázendített az ő szép hangjával a Kossuth-nótára, mely alatt el is hagyta a helyiséget, hogy Budapestre utazhasson. A többiek késő délutánig maradtak együtt; felköszöntőket mondtak dr. Endre Zsigmond ft. Léway apátra és tisz. Hainiss plébánosra. Hainiss plébános a függetlenségi választókra. Arany jégző ismét Hainiss plébánosra. Ft. Léway apát dr. Endrere és Hainissra. Buchvald Gyula a Gulner családra s végül Arany Sándor jégző a távollévő Teszary László főszolgabíróra mondott felköszöntőt.

— **Ostoba vicz.** Csütörtökön délután az a hír járta be a várost, hogy derék buszarjaink közül egy káplár és egy közlegény a szolnoki választáson agyon veretett. Mindenki rémülve gondolt a szolnoki eseményekre, ha már ilyen hír kelt számúra. Hál Isten kacsá volt az egész, vagyis inkább egy ostoba vicz.

— **A boritaladó leszállítása** minden valószínűség szerint mielőbb be fog következni. Nemcsak a földmívelési miniszter karolja fel a legmelegebben ezt az eszmét, hanem maga a pénzügyminiszter is foglalkozik vele. A kereskedelmi kamarához kérdést intézett az iránt, hogy van-e kilátás arra, hogy az adó leszállításával a borfogyasztás emelkedni fog.

— **Legnagyobb határu város.** Eddig Debreczen volt az országnak legnagyobb kiterjedésű városa 166.072 kat. hold területtel. Folyó év jan. 1-én azonban Sándor közszeg területéből 2114 kat. holdat Szabadkához csatoltak s most már Szabadka lett az ország legnagyobb kiterjedésű városa, melynek területe most már 1624 kat. holddal szárnyalja túl Debreczent.

Egészen ingyen

zománczozott edényt

nem kapnak sehol, de 6 főzőlábast és 6 főzőfazekat különféle nagyságban 12 drbot 1 frt 75 krért én szállíthatok. Ingyen csomagolás utánvétel mellett.

A többi tárgyak feltűnő olcsó árban.

Árjegyzéket ingyen küldök.

Kohn, gyári raktáros, Budapest, VI. Csengeri-utca 51.

Egy jó családból való fiú tanulóknak fölvetetik Hoji Nándor ezukrászdájában Abonyban.

Vásári zsebnaptár 1905.

Húsipari és állatforgalmi évkönyv.

az egyes napokra eső vásárok pontos jegyzékével

ingyen és bérmentve

megy minden mézárós, hentes, állatkereskedő, nyersbőrkereskedő, zsiradék és csontkereskedő czimére, aki legalább félévre előfizet a

MÉSZÁROSOK és HENTESEK LAPJÁRA

Előfizetés félévre 6 kor. — Kiadóhivatal: Budapest, VII., Erzsébet-körut 2.

Egy 8-as ló erejű a legjobb karban levő Nicholson-féle gőzcséplőkészlet teljes felszereléssel azonnal eladó **Hegedűs Vilmos-nál, Abony.**

Kiadó Hunyady Oszkár-nál, Radák-utcában 3 csinos szoba, konyha mellék-helyiségekből álló lakás, külön udvarral, 1905. április hó 1-ére.

PÁRTOLJUK A MAGYART.

Legfinomabb kivitelű igen czélszerű villanyvilágításu

zseblámpa
csak 3 korona.

Teljes dohányszeg készlet
csak 5 koronába

kerül és pedig 1 finom u. tajtékpipa kínai ezüst foglalattal 1 hozzávaló pipaszár

1 czélszerű dohányzacskó 1 gyufatartó 1 tajték szivarszopóka

1 szivartárcza 1 házi pipa szárral együtt 1 tajték szivarkaszopóka

1 szivarvágó 1 szivarhamutartó 10 darab összesen.

4 és fél kiló körülbelül 50 drb. különféle illatu finom **pipere szappan** csak 5 k.

s vegyünk csakis **Magyarországban.**

Egy nagy amerikai gyár tönkrejutása folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az alatt felsorolt 40 drb. **sz. amerikai ezüst** árukat mélyen leszállított áron **potom 6 frt. 40** krért szállíthatom bárkinek és pedig:

6 drb. amer. sz. ezüst asztali kés v. ang. pengével 6 " " " " evóvilla egy darabból

12 " " " " ezüst kávéskanál

1 drb. amerikai szab. ezüst leves meritőkanál

1 drb. amerikai szab. ezüst tejmerítő kanál

6 drb. angol „Viktoria” pohártálcza

1 drb. remek asztali gyertyatartó.

40 drarab összesen csak **6 frt. 40** kr.-ért ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fehér fém belül is, **melyért jótállást vállalok.**

Megrendelhetők utánvétel mellett

Neumann József-nél

Budapesten, VIII., Örömvölgy-utca 16.

Konyha-készlet

2 darab solingeni pengéjű kés és 1 darab szeletelő villa csak

4 kor. 50 fillér.

6 darab zománczozott fazék és 6 darab lábas különböző nagyságúak csak

5 kor 90 fillér.

Egy valódi

Roskopf óra

kétévi jótállás mellett

csak 5 korona.

